

Hej allihopa.

Det är fantastiskt att få tala till Folk och Fred i Sverige. Och jag är så ledsen att jag inte kan vara här med dig personligen. Jag vill så klart börja med att säga "Gott nytt år!" Men det finns egentligen väldigt lite att glädjas över i början av 2024. Jag menar, hur skulle någon kunna njuta av ett vinteruppehåll med vetskapen om att varje dag som gick, medan många i Europa satt i våra centralvärmda hem med familjer och vänner, två miljoner desperata människor förblir fångade i en mardröm utan slut, fryser och svälter i det fria slakteriet på Gazaremsan, medan de israeliska ockupationsstyrkorna fortsatte sin folkmordskampanj av hämnd och massmord mot skräckslagna och försvarslösa civila, de flesta av dem barn.

Och aldrig har det varit en så öppen uppvisning av omänsklig grymhet. Och aldrig har EU-ledarna varit ännu mer uppenbara i sitt stöd till oss. Jag menar, att ha vägrat att begära vapenvila i oktober var naturligtvis oförlåtligt. Men att fortfarande vägra nu visar dig exakt hur EU-ledarna verkligen är. Allt de säger, om rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, den internationella ordningen, menade de aldrig ett ord av det. För att denna sionistiska apartheidregim begår ett folkmord i klarsynt, och skryter om det. Och de europeiska ledarna står bakom dem till 100 %, skickar vapen till dem, pekar på deras lögn och försöker till och med förbjuda demonstrationer som är organiserade för att stoppa det.

Så detta evenemang äger rum i ett "avmaskerat"-ögonblick för många människor. Många människor ser nu tillbaka på Ukrainas krigspropaganda under de senaste två åren och börjar se och förstå den i ett helt annat ljus. Efter två år av "härlighet! ära!" mantra, resultaten är lätta att se. Ukraina är i svåra svårigheter. Var är "härligheten" nu?

Naturligtvis fanns det aldrig något hopp om att vinna på slagfältet. Fler och fler ukrainska tjänstemän erkänner att det låg ett fredsavtal på bordet i april 2022. Det skulle ha sett Ryssland dra sig tillbaka till gränserna före invasionen. Ukraina borde ha varit fritt att ta det avtalet. Men det var västvärlden som inte ville ha fred. Europeiska och amerikanska ledare ville att Ukraina skulle slåss och Ukraina utpressades till att slåss.

Och två år senare ser Ukraina på fredsvillkor ojämförligt värre än vad de erbjöds, efter att ha offrat så mycket, med bara förlust att visa för oss. En halv miljon dödsoffer. Hundratusentals döda som inte behövde dö. Stora landområden som nu förlorats till rysk ockupation, kommer förmodligen aldrig tillbaka. Ett land delat, städer tillplattade. Människor utspridda för vinden, eller fattiga i ruinerna, och sadlade med skuldslaveri, som sträcker sig decennier in i framtiden. Den botemedel som föreslagits av europeiska ledare: extrem kapitalism, en misshandel av privatisering och liberalisering, som redan slår sönder den ukrainska ekonomin, med mer på gång. Det som finns kvar av Ukraina som redan säljs bort till västerländska investerare, fackföreningar och oppositionspartier som är förbjudna, ultranationalister på frammarsch och den oundvikliga masspolitiken av förbittring och förräderi inom en snar framtid när verkligheten sjunker in i det ukrainska samhället: falska vänner i väst ledde deras land uppför trädgårdsgången och kastade dem sedan ner i floden.

Det är dystert. Det finns ingenting - ingenting alls - att må bra av något av detta. Men det finns en lärdom som kan dras av det. Och det är lösningen. Det är beslutsamheten. Det är vissheten om att freds rörelsen är mer nödvändig nu än den någonsin varit.

Det var vi som sa att det här skulle bli en katastrof. Och där är den. Bevis, om det behövdes mer, att krig inte var svaret. Krig är aldrig svaret. Europeiska ledare som hejar på för mer krig, som talar sig varma för Nato, som driver på för militarisering, som förstör våra ekonomier med krigssanktioner som bara leder till bakslag, som plundrar statskassan för att berika det militära industriella komplexet, som attackerar och förtalar fredsrörelsen som feiga, som förrädare: de har fel! Och beviset på det finns nu, tragiskt nog, för alla att se.

Så varje gång krigshetsarna öppnar munnen, se på resultatet av deras ord. Titta på förstörelsen av Mariupol. Se de raka linjerna med rad efter rad av blå "bodybags" i massgravarna i Khan Younis. Glöm aldrig de amputerade bebisarna i ruinerna av Al Shifa-sjukhuset, med läkare och sjuksköterskor som utför operationer under israelisk prickskytteld. Vet att detta är vad som alltid händer. Och nästa gång EU-ledare går upp på scenen för att mata oss med krigspropaganda, är det detta som de måste få stå till svars för.

Så jag säger inte "Gott nytt år". Krig är en permanent sjukdom långt ifrån lycka. Lyckan kan komma senare. Först måste vi kämpa för fred. Så låt oss gå från denna sammankomst mer och mer fast beslutna att få det att hända. Och för att vara säker på att anledningen till att de först förhalar och sedan förtalar oss är att de inser att fredsrörelsen – vår rörelse – är det största hotet mot deras intressen. Så 2024 är det här året då vi kan – och vi måste – sätta strålkastarljuset på krigshetsarna, när vi bygger upp våra ansträngningar än mer för att besegra den europeiska militarismen.

Jag önskar er all lycka med evenemanget. Jag är verkligen ledsen att jag inte kan vara där personligen. Jag hoppas att det inte är lika kallt där som det är här. Och lycka till. Våra vägar kommer att korsas under de kommande dagarna, veckorna och månaderna.

Befria Palestina! Länge leve Gaza!

2024-01-13, Clare Daly, Europaparlamentariker (MEP)

(Anm. Maskinöversatt, endast rudimentära justeringar har gjorts vid korrekturläsning.)